

ΚΗΛΕΙΑ ΙΝΔΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τῆ 13 Φεβρουαρίου 1872 ἀπέθανεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῆς Ἰουδιπόρης ὁ μαχαραγιᾶς Τάκτ Σιγκ, βασιλεὺς τοῦ Μαρθάρ, ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα δύο ἐτῶν, βασιλεύσας δὲ ἔτη εἴκοσι καὶ ὀκτώ.

Τὸ βασίλειον τοῦ Μαρθάρ εἶνε ἐκ τῶν κυριατῶν αὐτονόμων κρατῶν τῆς Ἰνδικῆς. Κεῖται πρὸς δυσμᾶς τῶν Ἀραβαλιῶν ὄρεων καὶ ἐκτείνεται μέχρι τοῦ κέντρου τῆς μεγάλης ἐρήμου τῆς Θούλης. Καλεῖται δὲ Μαρθάρ ἢ Μαρουσθάν, τουτέστι βασίλειον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἐρημώσεως, διὰ τὸ ἀμμῶδες καὶ ἄγονον τῆς ἐκεῖ γῆς. Οἰκᾶτοικοι τοῦ Μαρθάρ, ἀνήκοντες εἰς τὴν καλουμένην ραῖπούτιδα φυλὴν, εἶνε ὑψηλοὶ, ὠραῖοι, καλοσχηματισμένοι, εὐφυεῖς καὶ σοβαροὶ τὴν ὕψιν. Τὰ ἦθη αὐτῶν εἶνε ὅλως πολεμικὰ καὶ διάγουσι τὸν βίον διατρέχοντες ἐφιπποὶ τῆς ἐρήμου τὰς ἀπεράντους ἐκτάσεις.

Ἀποθνήσκων ὁ βασιλεὺς Τάκτ Σιγκ δὲν ἐφοβεῖτο τὴν ἔλλειψιν διαδόχων διότι κατέλειπε— τίς θὰ τὸ πιεύσῃ;— υἱοὺς ἑκάτῳ. Φαίνεται δ' ὅτι ἐξίσου ἠγάπα πάντα τοῦ τὰ τέκνα ὁ γηραιὸς πατριάρχης διότι εἰς οὐδένα ῥητῶς κατέλειπε τὸν θρόνον καὶ τὴν διαδοχὴν. Μετ' οὐ πολὺ δὲ παρυσιασθῆναι προκειμένου περὶ τῆς διαδοχῆς ἀλλόκοτος δυσχέρεια. Ὁ Ἰνδικὸς δηλαδὴ νόμος δριλεῖ ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τὸ στέμμα ἀνήκει εἰς τὸν πρωτότοκον τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. Ἄλλ' ὁ Τάκτ Σιγκ πρὸ τοῦ ν' ἀναβῆναι εἰς τὸν θρόνον εἶχεν ἤδη πολλὰ τέκνα, τούτων δὲ τὸ πρωτότοκον ἤξιον ὅτι εἰς αὐτὸ ἀνῆκεν ὁ θρόνος. Ἄλλ' ὁ πρῶτος γεννηθεὶς υἱὸς βασιλεύοντος τοῦ πατρὸς ἐνίστατο λέγων, ὅτι αὐτὸς ἦτο πρωτότοκος υἱὸς τοῦ βασιλέως, διότι τὰ τέκνα, ἃ εἶχεν ἀποκτήσει ὁ Τάκτ Σιγκ πρὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεώς του δὲν ἦσαν τέκνα βασιλέως, ὡς αὐτὸς ὁ Τάκτ Σιγκ δὲν ἦτο βασιλεὺς. Τὸ δὲ περιεργότερον εἶνε ὅτι εἰς τοῦτον ἔδοσαν δίκαιον οἱ Ἀγγλοὶ, κατὰ γράμμα, ὡς συνήθως, ἐρμηνεύοντες τὸν νόμον, καὶ τοῦτον ἀνεγνώρισαν πρὸς βλάβην τοῦ ἀληθοῦς πρωτοτόκου.

Γνωστὸν ὅτι οἱ Ἰνδοὶ δὲν θάπτουσι τοὺς νεκροὺς, ἀλλ' ὡς οἱ παλαιοὶ Ἕλληνας καὶ οἱ Ῥωμαῖοι καίουσιν αὐτοὺς ἐπὶ πυρᾶς. Ἄμα λοιπὸν ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς ἤρχισαν αἱ παρασκευαὶ διὰ τὴν καύσιν τοῦ σώματος.

Λίαν πρῶτ' ἐνέδυσαν τὸν νεκρὸν τὰ ἱμάτια τὰ βασιλικὰ, μεταξωτὰ χρυσοῦφανα μὲ πολλὰ κοσμημάτα, ἀξίας περίπου τριακοσίων ἐβδομήντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν. Ἐπειτα ἐκάθησαν τὸ σῶμα ἐπὶ θρόνου, τὸν ὅποιον ἐπ' ὤμων φέροντες πολυάριθμοι Ἰνδοὶ ἤγον ἐν νεκρικῇ πομπῇ πρὸς τὴν πυρᾶν. Ἠκολούθουν τὰ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος, οἱ εὐγενεῖς καὶ οἱ κυριώτεροι τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ κράτους, πένθημα ἐνδεδυμένοι.

Ἐπὶ κεφαλῆς ἐβάδιζον δύο ἐλέφαντες βαστάζοντες σάκκους πλήρεις χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, ἀξίας πολλῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων δραχμῶν. Ἐσταμάτων δὲ κατὰ διαστήματα οἱ ἐλέφαντες, ἄνδρες δὲ ἐπ' αὐτῶν καθήμενοι καὶ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι ἔρριπτον νομίσματα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πρὸς τὸν συνωθούμενον ὄχλον. Ἡ ἀπληστία μεθ' ἧς ἔρριπτετο ὁ ὄχλος ἐπὶ τῶν χρημάτων, αἱ κραυγαί, αἵτινες ἐπηκολούθουν εἰς πᾶν ῥίψιμον νομισμάτων, ἡ φοβερὰ πάλη ἡ παραγομένη ὑπὸ τῆς χρυσῆς βροχῆς, καθίστων τὸ θέαμα ἂν ὄχι ἀποτρόπαιον, ὡς ἐκφράζεται αὐτόπτης μάρτυς τῆς σκηνῆς ταύτης, πάντως ὅμως ὄχι ἐμπρέπον εἰς κηδεῖαν βασιλικήν.

Ἐἶχε στηθῆ ἡ πυρὰ δύο λεύγας μακρὰν τῆς πρωτεουσῆς, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ χώρου Μαχασάτι, ἔνθα τὰ πολυτελῆ μαρμάρινα μνήματα τῶν βασιλέων τοῦ Μαρθάρ. Ἀπετέλει δ' αὕτη εὐρὸ ὑψώμα καθ' ὅλου συγκείμενον ἐξ εὐδῶν ξύλων τῆς Ἰνδικῆς, τοῦ εἶδους ἐκεῖνου ὑπερκαλεῖται σάνταλον, καὶ ἐξ ἄλλων πολυτίμων ἐπιχεχρισμένων δι' εὐδῶν πάλιν ῥητινῶν καὶ ἐλαίων μυρόβόλων, ἐκάλυπτον δὲ αὐτὴν πολύτιμα μεταξωτὰ ὑφάσματα καὶ κασμίρια. Ἄμα ἐφθασεν ἐκεῖ ἡ πομπὴ ἔστη καὶ τὸν μὲν ἐνθρονισμένον νεκρὸν ἔστησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς πυρᾶς, οἱ δὲ ἀποτελοῦντες τὴν πομπὴν παρετάχθησαν κύκλῳ καὶ οἱ βραχυᾶνες ἤρχισαν νὰ ψάλλωσι τοὺς μάντρας, ἧτοι θρησκευτικούς ὕμνους.

Τῆ δεκάτῃ ἀκριβῶς ὥρα ὁ κορυφαῖος τῶν βραχυᾶνων πρόεβη κρατῶν ἀναμμένην δάδα. Κατὰ παλαιὴν θρησκευτικὸν ἔθος ἡ φλόξ ἢ μέλλουσα νὰ μεταδώσῃ τὸ πῦρ εἰς τὸν βασιλικὸν νεκρὸν πρέπει νὰ ἦνε ἄσπιλος καὶ καθαρὰ διὰ τοῦτο παράγουσι τὸ πῦρ τῆς δαδῆς ἐκ τῆς τριτῆς δύο ξύλων. Ὁ ἱερεὺς ἐπλησίασε τὴν δάδα πρὸς τὰς ῥητινώδεις ὕλας τὰς περιβαλλούσας τὸ κάτω μέρος τῆς πυρᾶς καὶ τὸ πῦρ διεδόθη ἐν ἀκαρῆι. Ἐπεσαν τότε πάντες οἱ παρόντες πρηνεῖς, οἱ δὲ βραχυᾶνες ἐξεκώφαινον τῷ ὄντι διὰ τῶν κραυγῶν των. Συνειθίζετο ἄλλοτε νὰ καίηται μετὰ τοῦ πτώματος καὶ ἡ χήρα τοῦ θανόντος βασιλέως, ἴσως δ' αἱ κραυγαὶ τῶν βραχυᾶνων ἐγίνοντο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ δύνηται τὸ παριστάμενον πλῆθος ν' ἀκούῃ τὰς σπαρταξικαρδίους αἰμωγὰς τῆς καιομένης. Τὸ θάρβαρον τοῦτο ἔθιμον πολὺ ἐμόχθησαν οἱ Ἀγγλοὶ νὰ καταπαύσωσιν, ἀπὸ ὀλίγων δὲ μόλις ἐτῶν κατορθώθη τοῦτο ὀριστικῶς. Φοβερὸν ἦτο τὸ θέαμα τῆς καιομένης πυρᾶς, τὸσον δὲ μεγάλη ἡ ἀποπεμπομένη θερμότης, ὥστε εἰς τριακοσίων καὶ πλέον μέτρων ἀπόστασιν δὲν ἠδύνατό τις νὰ πλησιάσῃ. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς τὸ σῶμα εἶχεν ἐντελῶς καῖν καὶ οὐδὲ ἴχνος ἀπέμενεν. Ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐφρουρεῖτο ἡ ἀνθρακία, ἕως οὗ νὰ κρωῶσῃ. Ἐπειτα μετὰ πολλῆς φροντίδος συνελέγη ἡ τέφρα, τῆς ὁποίας μέρος συνειθίζουσι νὰ κατα-

θέτῳσιν εἰς λαμπρὸν μακυσωλεῖον, οἰκοδομούμενον συνήθως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου τῆς πυρᾶς. Τὸ ὑπόλοιπον φέρεται ἐν μεγάλῃ πομπῇ εἰς Βενάρην καὶ ρίπτεται εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Γάγγου, τοῦ ἱεροῦ ποταμοῦ τῶν Ἰνδῶν.

Καθ' ὅλην τὴν ἀκόλουθον ἐβδομάδα πέντε χιλιάδες βραχυμῆνες ἐλάμβανον καθ' ἑκάστην ἐκ τῶν ἀνακτόρων τροφὰς καὶ χρήματα, οἱ κάτοικοι δὲ πάντες, ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος μέχρι τοῦ ἐσχατοῦ παρία, εἰς ἐνδειξιν πένθους ἐξύρισαν τὴν κόμην καὶ ἔκοψαν τὸ γένειον. Ὁμολογητέον δὲ ὅτι ὁ γέρον βασιλεὺς ἠγαπᾶτο ἀληθῶς παρὰ πάντων, ὥστε τὸ πένθος δὲν ἦτο μόνον ἐκτέλεσις ἐπιβεβλημένου τύπου. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἡγεμόνος τούτου, τοῦ πολὺ μοχθήσαντος ἵνα προαγάγῃ τὸν πολιτισμὸν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ, κατηργήθησαν ἐν τῷ Μαρθάρ καὶ τὰ δύο βαρβάρωτα ἔθιμα, ἅτινα πρὸ αὐτοῦ ἐκράτουν, ἡ σφαγὴ τῶν παρθένων καὶ ἡ ἀπάνθρωπος θυσία τῶν χρῶν.

**

Ὁ πολλαπλασιασμός τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων καὶ αἱ καταστροφαι αἱ εἰς τὴν γεωργίαν ἐπιφέρουσι, ἤρξαντο ἀπὸ τινος ἐπισύροντα καὶ τῶν κυβερνήσεων τὴν σύντονον προσοχὴν καὶ μέριμναν. Τὰς δραστηρίους τῶν ἐταιριῶν πρὸς προστασίαν τῶν ζῶων ἐνεργείας, ὑπὲρ διαφυλάξεως τῶν πτηνῶν, ὧν ἡ καταδιώξις ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν χωρικῶν εἶναι ἡ πρωτίστη αἰτία τοῦ τοιοῦτου ἐπικινδύνου πολλαπλασιασμοῦ, ἐπηκολούθησεν ἡ ἐσχάτως μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων τῆς Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας συνομολογηθεῖσα σύμβασις περὶ προστασίας τῶν πτηνῶν. Ἦδη δὲ ὁ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Βάδδινγκτον ἐξέδωκε τὴν 31 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ κράτους, πρὸς περιστολὴν τῆς καταστροφῆς τῶν πτηνῶν ἐπιβάλλουσαν αὐστηρὰς ποινὰς εἰς τοὺς ὅπωςδήποτε ἐξολοθρευόντας αὐτὰ. Τῆς ἐγκυκλίου ταύτης δημοσιεύομεν ἐν ταῦθα πλήρη μετάφρασιν, διότι ἐν συντομίᾳ ἐκτίθησαν ἀκριβῶς τὰς ἀνυπολόγιστους ζημίας, αἱ ἐπιφέρει ἡ καταδιώξις τῶν πτηνῶν.

Σ. τ. Δ.

ΥΠΟΥΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Περὶ προστασίας τῶν χρησίμων πτηνῶν.

«Ἀπὸ τινῶν ἐνιαυτῶν, ὁ ὄλεθρος, ὃν εἰς τὴν γεωργίαν ἐπιφέρουσι τὰ ἐπιβλαβῆ ἔντομα, ἔλαβε διαστάσεις σπουδαίας καὶ ἀληθῶς ἐπιφόβους.

»Παρελήθην ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ τούτου φαινομένου, προελθόντος κυρίως ἐκ τῆς ἐλαττώσεως, ἂν οὐχὶ τῆς παντελοῦς ἐξαφανίσεως, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐντομοφάγων πτηνῶν. Τὰ πτηνὰ ταῦτα, καίπερ ὄντα φυσικοὶ φύλακες τῶν ἡμετέρων συκομιδῶν καὶ πολῦτιμοι τοῦ γεωργοῦ συναρωγοὶ, καταδιώκονται πανταχοῦ σχεδὸν ὡς ἐχθροὶ ἐπιζήμιοι. Ὁ ἀγρότης, λησμονῶν τὰς ἀδιαλείπτους αὐτῶν ὑπηρεσίας, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν μόνον τὴν μικρὰν βλάβην, ἣν ἐπιφέρουσι τὰ δὲ παιδία στήνουσιν αὐτοῖς παγίδας καὶ καταστρέφουσι τὰς φωλεὰς τῶν, οὕτω δὲ ἐκλείπουσιν ἐκ τῶν

ἡμετέρων ἀγρῶν ἀξιόλογοι σύμμαχοι, οὓς οἱ ξένοι ἀγοράζουσιν ἐξ ἡμῶν ἵνα τοὺς μεταφέρουσιν εἰς τὰς πατρίδας τῶν.

»Πρὸς περιστολὴν τῆς τοιαύτης καταστροφῆς ἀπεστάλησαν πολλαὶ ἐγκύκλιοι εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν σχολείων καὶ ἱκαναὶ σημειώσεις κατεχωρήθησαν ἐν τῷ Διοικητικῷ δελτίῳ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μου ὑπουργείου. Ὅπως δὴ ποτε ὅμως καθήκον ἐμὸν κρίνω ν' ἀνταποκριθῶ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ἣν οἱ ἐμοὶ συναδέλφοι ἐξεφράσαντό μοι, ἐπικαλούμενοι καὶ αὖθις τὴν συνδρομὴν τῶν διδασκάλων.

»Ὅθεν παρακαλῶ ὑμᾶς, κύριε νομάρχα, ν' ἀποστείλητε εἰς πάντας τοὺς κατὰ τὴν ἡμετέραν περιφέρειαν διδασκάλους ὁδηγίας, ὅπως διδάσκωσι τοὺς μαθητὰς νὰ διακρίνωσι τὰ ἐπιβλαβῆ τῶν χρησίμων τῆ γεωργία ἐντόμων καὶ παροτρύνουσιν αὐτοὺς εἰς προστασίαν τούτων καὶ καταστροφῆν ἐκείνων.

»Ἀνάγκη προσέτι οἱ διδάσκαλοι νὰ πείσωσι τὰ παιδία ὅτι παραβλάπτουσι τὰ ἴδια συμφέροντα, καταστρέφοντα τὰς φωλεὰς πτηνῶν, καὶ ὅτι οὕτω πράττοντα οὐ μόνον ἀχάριστα, ἀλλὰ καὶ ἀπερίσκεπτα δεικνύνται. Δέον ἐπίσης νὰ ὑποδειχθῇ ὅτι οἱ παραβάται τῶν οδηγιῶν τούτων θέλουσιν αὐστηρῶς τιμωρηθῆ. Διότι κατὰ τοὺς ἰσχύοντας περὶ θήρας νόμους οἱ νομάρχαι ἔχουσι τὴν ἀναγκαίαν ἐξουσίαν ὅπως προλαμβάνωσι τὴν καταστροφὴν τῶν πτηνῶν, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλλωσι πρόστιμον 16 μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν εἰς τοὺς φωραθέντας ἐνόχους παραβάσεως τῶν σχετικῶν περὶ τούτου διατάξεων.

»Ἐκτὸς τούτου οἱ διδάσκαλοι ὀφείλουσι νὰ ὑπομνήσωσιν εἰς τοὺς γονεῖς, ὅτι μὴ προλαμβάνοντες τὴν ὑπὸ τῶν τέκνων τῶν καταστροφῆν τῶν φωλεῶν, ἐκτὸς τῆς ζημίας ἥτις ἐκ τῆς καταστροφῆς ταύτης προγίνεται εἰς αὐτοὺς, εἰσὶ πρὸς τούτοις ὑπόχρησι διὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ προστίμου τῶν τιμωρηθησομένων ἀνηλικῶν τέκνων τῶν.

»Καταλήγων, προστίθημι ὅτι εἰς τινὰς δήμους οἱ διδάσκαλοι, ἀριστα σκεπτόμενοι, ἰδρύσαντο ἐταιρίας ἐκ μαθητῶν πρὸς προστασίαν τῶν ὀφελίμων ζῶων. Αἱ τοιαῦται ἐταιρίαι μεγίστας ἐπὶ πνήγκον ὀφελείας καὶ θέλω τὰ μάλιστα εὐχαριστηθῆ ἂν ἴδω αὐξάνοντα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

»Πέποιθα, κύριε νομάρχα, ὅτι θέλετε καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρουσίας ἐγκυκλίου.

»Ὁ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός

ΒΑΔΔΙΝΚΤΟΝ.

Ἐν Ῥώμῃ ὑπῆρχε ναὸς τῆς Τιμῆς, ἀλλ' οὐδεὶς εἰσεχώρει εἰς αὐτὸν, ἐὰν μὴ διήρχετο δι' ἐτέρου ναοῦ ἀφιερωμένου τῇ Ἀρετῇ.